

Bílá královna - Kotvald Petr, Hložek Stanislav

1. Hrajem šachy, dáma jde na D5, černý jezdec přišel dámě vstříc,
v klubku pěšáků se cítí lépe, ona ví, že chci ji dávno říct.

R: Má bílá královno, přestaň chtít všem dávat mat.
Černou a bílou barvu znáš, kdy jak růže zčervenáš.

2. Hrajem šachy, já jsem zřídka vítěz, říkáš, láska není volný styl.
Býváš svéhlavá jak velký dítě, výhra v lásce nemá být však cíl.

R:
+ stotisíckrát, přestal jsem hrát, ale nechci to vzdát, nechci to vzdát.

3. Hrajem šachy, dáma jde na B5, v hradbě figur se ti líbí žít.
To je velká chyba dívek v létě, šachy do života nepatří.

R:

4. Hrajem šachy místo hrátek v trávě, místo mazlení se v proudu řek.
To je na co máme léta právě, to je na co máme správný věk.

R:
+ stotisíckrát, už přestal jsem hrát, ale nechci to vzdát, nechci to vzdát.